UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente XI. editas

Luxemburgi, 1739

XXXIV. De Habitu, Missale, & Breviario Canonicorum Præmonstraten. Congregat. Hispaniæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-74715

Visual Library

Clauſulæ.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes, & præinſertas literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in præinſertis Innocentii Prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXIV. Nov. MDCCII. Pontificatus noſtri anno Tertio.

XXXIII.

Confirmatur Decretum Congreg. Epiſc., Reg. de Lecturis, & Lectoribus Fratr. Prædicatorum Congregationis Obſerv. Sancti Marci de Cavotis.

Innoc. XII. Conſt. ed. 1696. Jul. 23. P. 6. eſt de examine pro Lecturis, & Bened. XIII. Conſt. ed. 1726. Feb. 8. P. 2. agitur de receptione Religioſorum ad Congregationem S. Marci.

Dat. 2. Dec. 1702. An. 3.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſæ inſequentis Decreti.

Alias pro parte dilectorum filiorum Procuratoris, & Fratrum Conventus S. Mariæ Gratiarum nuncupat. Terræ, ſeu loci S. Marci de Cavotis etiam nuncupat. Congregationis Obſervantiæ ejuſdem S. Marci de Cavotis in Regno Neapolitano Ordinis Prædicatorum Congregationi Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ, expoſito, quod cum dicta Congregatio S. Marci in ſimplicitate cordis, & humilitate ſpiritus inſtituta fuiſſet, Fratres ejuſdem Congregationis, ab ipſo illius primordio, omnibus gradibus Baccalaureatus, prædicaturæ generalis, & Magiſterii renunciaverant, & in ſuſcepto propoſito hujuſmodi, Prædicatorum, & Lectorum titulis dumtaxat contenti, a centum circiter annis perſeveraverant, adeoque ipſi Congregationi denominatio Strictioris Obſervantiæ a Magiſtris Generalibus d. Ordinis pro tempore exiſtentibus attributa, & attento quod Prædicatores, & Lectores actuales nullo privilegio, nullaque ſpecifica exemptione potiebantur, & cæteris tam in victu, quam in veſtitu conformabantur, ſpecialia privilegia a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris conceſſa fuerant; Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quod plures patres Provinciæ dicti Regni Neapolitan. Ordinis prædicti ad Conventus Studiorum ejuſdem Congregationis, ut in illis lecturas exercerent, curſumque ſuum abſolverent, & ſic gradus Scholaſticos ab eis ad ſolitas eorum exemptiones obtinendas magnopere deſideratos conſequerentur, venire multis modis inſtantes procuraverant, & adhuc procurabant; illorum vero in dictis Conventibus commoratio, cum obſequium ſibi exhiberi vellent, victu, & veſtitu communi contenti eſſent, magnum obſervantiæ Regulari detrimentum allatura erat. Ac proinde prædictæ Cardinalium Congregationi ſupplicato, ut dictæ Obſervantiæ Regularis conſervationi in hac parte conſulere dignaretur. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet -- Sac. Congregatio Emorum, & Reverendiſſ. S. R. Eccl. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, audito Patre Procuratore Generali Ordinis, & attentis narratis, cenſuit, ac declaravit, Lecturas de quibus agitur, non ſuffragari pro gradibus, & Lectores uti debere veſtitu, & victu ſicuti cæteri Religioſi. Romæ 16. Decemb. 1701. -- G. Card. Carpineus. Loco ✠ Sigilli. I. D. -- Grimaldus.

Preces Fratrum Cœnobii S. M. Gratiarum.

§. 1. Cum autem, ſicut dicti Prior, & Fratres nobis nuper exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent; Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares Perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Ordinis, & Congregationis S. Marci hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die II. Decembris MDCCII. Pontificatus noſtri anno Tertio.

XXXIV.

Statuitur, ut Canonici Regulares Congreg. Hiſpaniæ Ord. Præmonſtraten. reaſſumant Habitum, Breviarium, & Miſſale dicti Ordinis.

Idem præceptum fuit Conſt. ed. 1702. Nov. 6. ſed poſtea Conſt. ed. 1705. Maji 30. P. 5. aliter diſponitur.

Dat. 8. Febr. 1703. An. 3.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

COmmiſſa Nobis divinitus diſpenſationis ratio exigit, ut ſanctarum Religionum ſtatum in ſua integritate, & puritate conſervare, & primæva illarum Inſtituta ſicuti exciderint, ad priſtinam obſervantiam, adjuvante Domino reducere ſatagamus.

Diu erat, quod dd. Canonici aſſumerant habitum Monaſticum,& Rom. Breviarium.

§. 1. Cum itaque, ſicut accepimus, dudum nempe tempore Pontificatus felic. rec. Gregorii Papæ XIII. prædeceſſoris noſtri in occaſione reformationis in Congregatione Hiſpaniæ Canonicorum Regularium Ordinis Præmonſtraten. tunc introductæ, Canonici Regulares dictæ Congregationis tunc exiſtentes habitum monaſticum, ac uſum Breviarii Romani aſſumpſerint, dilectique filii moderni Canonici Regulares ejuſdem Congregationis diſpoſitioni trecenteſimi trigeſimi quarti, aliorumque Capitulorum Conſtitutionum dictæ Congregationis, & quarumdam rec. mem. Urbani Papæ VIII. prædeceſſoris pariter noſtri die 19. Auguſti 1651. ac tam dicti Gregorii prædeceſſoris, quam piæ mem. Pii Papæ V., etiam prædeceſſoris noſtri literarum in ſimili forma Brevis emanatarum inhærentes habitum, & Breviarium hujuſmodi adhuc retineant: Quo vero intentioni Sancti Norberti dicti Ordinis Canonicorum Regularium Inſtitutoris conformentur, & congruum ſit, ut relicto dicto habitu Monaſtico primævum habitum regularem, qui ab aliis Canonicis Regularibus ejuſdem Ordinis communiter geſtatur, reſumant, ac relicto pariter dicto Breviario Romano, divina Officia juxta Breviarium, & Miſſale ejuſdem Ordinis recitent: Hinc eſt, quod Nos dictam Congregationem, ad primæva ſua Inſtituta in hac parte reduci cupientes, ac Conſtitutionum, necnon Pii, Gregorii, & Urbani prædeceſſorum literarum prædictarum tenores, & datas etiam veriores, aliave quælibet etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, inſertis, & ſpecificatis habentes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, ac Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ut de cætero dicti Canonici regulares, relicto habitu Monaſtico, & Breviario Romano habitum Regularem, qui ab aliis Canonicis Regularibus dicti Ordinis communiter geſtatur reaſſumere, & divina Officia juxta Breviarium, & Miſſale ejuſdem Ordinis recitare omnino debeant, & teneantur, tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus.

Cauſa prædd. Statuti.

Statutum præd. motu proprio factum.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod in præmiſſis, ſeu eorum aliquo intereſſe quovis modo habentes, ſeu habere prætendentes cujuſcumque ſtatus, gradus, Ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, illis non conſenſerint, nec ad ea citati, vocati, & auditi, nec cauſæ propter quas eædem præſentes emanarint, adductæ, ſpecificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia qualibet quantumvis juſta, legitima, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauſo etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam formali, & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque mentionem requirente defectu, notari, invalidari, infringi, retractari, ſeu in controverſiam revocari, aut ad viam, ſeu ad terminos Juris reduci, ſive adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, aut etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe, ſed eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore, quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari; Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſque quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Quocirca Venerabili Fratri Franciſco Archiepiſcopo Lariſſen. noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in Regnis Hiſpaniarum Nuncio per præſentes Motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipſe per ſe, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſolemniter publicans faciat auctoritate noſtra præmiſſa omnia, & ſingula debitæ, & omnimodæ executioni quam primum commode fieri poterit, demandari, & ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum inviolabiliter obſervari, inobedientes quoslibet, & præmiſſis non parentes per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recurſu poſtpoſitis, invocato etiam adhoc ſi opus fuerit auxilio brachii ſæcularis.

§. 4. Non obſtantibus memoratis Pii, Gregorii, & Urbani Prædeceſſorum literis, cæteriſque præmiſſis, ac quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, necnon ſimilis memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præſentium in judicium non trahatur, aliaque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Congregationis Hiſpaniæ, & Ordinis prædictorum, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, & Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ſeu alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & infererentur, iiſdem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum harum ſerie hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam

impreſſis

impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VIII. Februarii MDCCIII., Pontificatus noſtri Anno Tertio.

XXXV.

Damnantur, & prohibentur folia impreſſa ſub titul. *Lettre de Monſieur ***. Chanoine de B. à Monſieur T. D. A. Cas de conſcience &c.*

Ab Inn. XII. Conſt. ed. 1699. Mar. 12. P. 8. damnatus fuit liber - Maximes des Saints. *Et hujus Pontificis Conſt. ed. 1704. Jan. 28. P. 4. damnatur libellus* - Tradition ſur la Predeſtination &c.

Dat. 12. Febr. 1703. An. 3.

CLEMENS PAPA XI.

Ad. perpet. rei memoriam.

Titulus Foliorum.

CUM nuper in lucem prodierint quædam folia gallico idiomate edita, ſub Titulo - Lettre de M. *** Chanoine de B. à Monſieur T. D. A. &c. *Cas de conſcience propoſé par un Confeſſeur de Province touchant un Eccleſiaſtique qui eſt ſous ſa conduite, & reſolu par pluſieurs de la faculté de Theologie de Paris* - Quamplures autem ex Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, quos ad examen dictorum foliorum ſpecialiter delegimus, audita, ac diligenter perpenſa foliorum hujuſmodi cenſura, quæ coram Nobis relata fuit, folia ipſa damnanda, & prohibenda eſſe cenſuerint. Hinc eſt quod Nos pro commiſſa Nobis ab æterno Patre gregis ſui cura, dominicas oves quantum Nobis ex alto conceditur, a noxiis præſervare cupientes, de memoratorum Cardinalium conſilio, folia prædicta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium damnamus, & reprobamus, ac legi, & retineri prohibemus, illorumque impreſſionem, deſcriptionem, lectionem, retentionem, & uſum omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignis, ſub pœna excommunicationis per contrafacientes ipſo facto abſque alia declaratione incurrenda omnino interdicimus. Volentes, & auctoritate prædicta mandantes, ut quicumque eadem folia penes ſe habuerint, illa ſtatim atque præſentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus tradere, atque conſignare teneantur. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Damnatio, & prohibitio.

Præceptum conſignandi Folia Ordinariis, vel Inquiſitoribus.

Clauſulæ.

§. 1. Ut autem eædem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quiſquam illarum ignorantiam allegare poſſit, volumus, & eadem auctoritate decernimus, ut illæ ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon Curiæ Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curſoribus noſtris, ut moris eſt publicentur, illarum exempla ibidem affixa relinquantur, & ſic publicatæ omnes, & ſingulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac ſi unicuique illorum perſonaliter notificatæ, & intimatæ fuiſſent.

§. 2. Utque ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud. S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XII. Februarii MDCCIII. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

XXXVI.

Confirmatur ſeparatio 12. Cœnobiorum a Provincia Germaniæ, & unio eorumdem Provinciæ Hungariæ FF. Prædicatorum.

Ab Alex. VII. propoſita fuit diviſio Provinciæ Conſt. ed. 1666. Junii 9. Inn. XII. Conſt. ed. 1695. Jun. 14. P. 4. erectæ fuere duæ Provinciæ in Congregationes. Et Bened. XIII. Conſt. ed. 1724. Jul. 15. P. 1. ſubjiciuntur Pœnitentiarii S. M. Majoris de Urbe Priori S. Mariæ ſuper Minervam.

Dat. 21. Mar. 1703. An. 3.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Præd. diviſio olim ab Alex. VIII. vetita, facta fuit a Magiſtro Gener., & rejectis reclamātium precibus etiam approbata a Congr. Epiſ., & Reg.

ALias pro parte dilectorum filiorum Prioris Provincialis, & Fratrum Provinciæ Germaniæ Ordinis Prædicatorum Nobis expoſito, quod licet per quaſdam fel. rec. Alexandri PP. VII. Prædeceſſoris Noſtri literas ad inſtantiam dictæ Provinciæ die nona Junii 1666. emanatas, ipſius Provinciæ diviſio ſub cenſuris Eccleſiaſticis prohibita reperiretur, nihilominus dilectus etiam filius Antoninus Cloche Magiſter Generalis dicti Ordinis eamdem Provinciam, ipſis Exponentibus inſciis, diviſerat, duodecim videlicet illius Conventus in Auſtria, Tyroli, & Styria conſiſtentes ab ea ſeparaverat, illoſque Provinciæ Hungariæ Ordinis prædicti incorporaverat, Priore Provinciali (ut aſſerebant) minus canonice, & contra electionis per Conſtitutiones ejuſdem Ordinis præceptæ libertatem præfecto, ac ordinaria Prioris Provincialis primodictæ Provinciæ in dictos Conventus poteſtate ſuſpenſa, ac propterea dicti Exponentes denegatam a dicto Antonino Magiſtro Generali licentiam, ut duo fratres dictæ eorum Provinciæ ad illius cauſam hujuſmodi coram ipſo Antonino Magiſtro Generali, vel coram Congregatione Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium propoſita dicendam, & tractandam, ad hanc almam Urbem noſtram venire poſſent a Nobis concedi ſummopere deſiderabant: Nos ſupplicem libellum eorum nomine Nobis ea ſuper re porrectum ad dictam Congregationem Cardinalium remiſimus. Ipſa vero Cardinalium Congregatio audito deſuper dilecto pariter filio moderno Procuratore Generali dicti Ordinis, cenſuit ſeparationem præfatam rejectis dictorum Exponentium precibus, a Nobis approbari poſſe. Quare Nos dicti Antonini Magiſtri Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati de memoratorum Cardinalium conſilio, ſeparationem dictorum Conventuum a prædicta Provincia Germaniæ ab ipſo Antonino Magiſtro Generali factam (ut præfertur) auctoritate Apoſtolica approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium.

Preces Magiſtri Gen.

Confirmatio d. ſeparationis.

Clauſulæ.

§. 1. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore, quandocumque ſpectabit in omnibus,

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN